

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/182/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514204369
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8514204369.2

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom 1. Z. XXX/X, XXX XX K. R., občan SR, zastúpený S. E., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX K. R. proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Mliekarenská 10, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 046,48 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1 046,48 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .
- III. Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.
- IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 62,50 eur na účet Okresného súdu Stará Ľubovňa, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručенou súdu dňa 6.8.2014 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia zo spotrebiteľskej zmluvy vo výške 830 eur, súčasne žiadal určiť, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.12.2011 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

Žalobu odôvodnili tým, že dňa 9.12.2011 uzatvorili so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 1 500 eur. Má za to, že v zmluve sú použité nekalé obchodné praktiky a zmluva bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi. Návrh podmienok zmluvy nemohol ovplyvniť. V zmluve je neprimeraná výška úroku, predpokladaná výška RPMN je 70,01 %, odplata za poskytnutú službu 215,75 eur za ktorú nedostal primeranú službu, úver bol preplatený o 830 eur.

2C/182/2014
- 2 -

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Žalovaný vo vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu dňa 15.1.2015 uviedol, že nárok uplatnený žalobcom považuje za nedôvodný a v celom rozsahu ho neuznáva.

V prvom rade poukázal na skutočnosť, kedy žalobca bez akejkolvek zmienky o predzmluvných vzťahoch (prípadne iných svojich žiadostiach o poskytnutie úveru od žalovaného) tvrdí, že mala byť zneužitá jeho finančná tieseň a že uzavrel pre neho nevýhodné zmluvy. Sám žalobca požiadal o poskytnutie

úveru, pričom pred uzavretím samotnej zmluvy o revolvingovom úvere mu bol poskytnutý zákonom stanovený formulár Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. Podpisom potvrdil, že bol informovaný o uvedených podmienkach a s nimi súhlasil. Tvrdenie o finančnej tiesni žalobcu žalovaný považuje za právne nedôvodné. Finančná tieseň nie je právne relevantným dôvodom na vyvodzovanie neplatnosti zmluvného vzťahu. Pred uzavretím zmluvného vzťahu žalovaný si vyžiadaval od žalobcu prehľad jeho záväzkov a až na základe toho pristúpil k schváleniu žiadosti a uzavretiu zmluvného vzťahu. Uzavretie zmluvy aj zo strany žalobcu je dobrovoľné a samotné tvrdenie či konštatovanie postavenia „spotrebiteľa“ nie je právne relevantným dôvodom na zbavenie zodpovednosti žalobcu vyplývajúce z uzatvárania zmluvných vzťahov. Žalobca si predsa podmienok, za ktorých bol ochotný vstúpiť do zmluvného vzťahu bol vedomý, tieto akceptoval a opakovane žiadal o poskytnutie peňažných prostriedkov. Tvrdenie, že návrh podmienok zmluvy nemohol ovplyvniť ho žiadnym spôsobom nezabavuje zmluvnej zodpovednosti.

Ďalej uviedol, že tvrdenie žalobcu o neprimeranom úroku považuje žalovaný za nedôvodné, nakoľko posudzovanie výšky odplaty sa riadilo ustanovením § 53 ods. 6 Obč. zák. pričom finančným trhom sa rozumie „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Z hľadiska určenia toho, ktorý údaj je relevantný pre posudzovanie zákonnosti výšky odplaty podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. je nesporné, že je ním práve údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Výška priemernej RPMN za rovnaký úver, ako bol poskytnutý žalobcovi bola 45,66 %. Túto hodnotu, ktorú je možné považovať za obvyklú odplatu na finančnom trhu, odplata dohodnutá v zmluve neprekračuje podstatným spôsobom.

Vzhľadom na uvedené žiadal žalovaný návrh zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Pojednávania sa žalovaný a jeho právny zástupca nezúčastnili, právny zástupca žalovaného svoju neúčasť ako aj neúčasť žalovaného ospravedlnil, nežiadal pojednávanie odročiť, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

Uznesením na pojednávaní dňa 5.2.2015 súd pripustil rozšírenie žalobného návrhu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 046,48 eur do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Na pojednávaní splnomocnený zástupca žalobcu na podanej žalobe trval, uviedol, že zmluva, ktorá bola uzavretá medzi účastníkmi dňa 9.12.2011 je bezúročná a bez poplatkov, keďže 5 násobne prevyšuje úrokovú mieru úverov v danom období. V zmluve je dohodnutá

2C/182/2014

- 3 -

ročná úroková sadzba 70,01 % avšak v tom období sa úroková sadzba pohybovala vo výške cca 15 % ročne. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobcovi nebol poskytnutý úver 1 500 eur, v skutočnosti bola žalobcovi vyplatená suma 1 284,25 eur, sumu 215,75 eur si žalovaný stiahol ako odplatu za poskytnutie služby. Na predmetný úver žalobca zaplatil prostredníctvom zamestnávateľa za obdobie od 1.1.2012 do februára 2014 sumu 2009,25 eur, okrem toho dňa 27.5.2014 sumu 80,37 eur, dňa 6.6.2014 sumu 153,72 eur, dňa 20.10.2014 sumu 50 eur a dňa 27.11.2014 sumu 50 eur. Podľa ich prepočtov na úver zaplatil sumu 2 343,34 eur, podľa prepočtov žalovaného sumu 2 330,73 eur, súhlasí so sumou evidovanou žalovaným, nerozporuje ju. Žalobca žiada zaplatiť rozdiel medzi skutočne poskytnutou sumou a tým, čo žalovanému zaplatil čo predstavuje 1 046,48 eur.

Naliehavý právny záujem na určovacej žalobe odôvodnil skutočnosťou, že žalobca je vylicený gambler, okrem zmluvy, ktorá je predmetom tohto súdneho konania má so žalovaným uzatvorené ďalšie 4 zmluvy. Žalovaný napriek tomu, že poznal jeho bonitu, poskytoval mu úver opakovane čím porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalobca na pojednávaní na podanej žalobe trval, zdôraznil, že iné východisko v situácií v akej bol v čase uzatvorenia revolvingovej zmluvy nevidel, keďže banky mu odmietli poskytnúť úver, alebo pôžičku na rozdiel od nebankových subjektov. Žalovaný v čase keď uzatvoril napadanú zmluvu vedel, že má s ním uzatvorené ďalšie zmluvy.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov - Zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.12.2011, oznámením veriteľa o schválení úveru, hodnotením dlžníka, platobnou históriou, úrokovými mierami úverov za rok 2011, dohodou o zrážkach zo mzdy z 25.8.2010 zmluva č. XXXXXXXXXXXX, dohodou o zrážkach zo mzdy z 25.8.2010 zmluva č. XXXXXXXXXXXX, výpisom z účtu žalobcu, potvrdenie O. E. o výške zrážky zo mzdy na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere dňa 9.12.2011. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi úverový limit vo výške 1 500,- eur s počtom splátok 42, splatnými 16. dňa v mesiaci, s mesačnou splátkou vrátane úrokov 80,37 eur, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver+ úroky za celú dobu čerpania úveru (3 375,54 eur), RPMN za úver 68,56 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01 %, priemernou RPMN za úver 45,66 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 790,84 eur, celkovou čiastkou pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 928,88 eur, predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49 %, ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 76,21 %, ročnou úrokovou sadzbou úrokov z omeškania 9,25 %.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere a je rozdelené vertikálne na 6 časti, s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a revolvingovom úvere, jeho výške, opačná strana obsahuje predtlač textu písaného veľmi drobným písmom v ktorom je odkaz na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, dohoda o poskytnutí služby. V spodnej časti tlačiva je priestor pre podpis dlžníka, spoludlžníka 1, 2, miesto a dátum podpisu.

2C/182/2014

- 4 -

Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, na ktoré odkazuje zmluva nie sú zo strany žalovaného verifikované.

V rovnaký deň k zmluve č. XXXXXXXXXXXX účastníci konania uzatvorili rozhodcovskú zmluvu.

Z hodnotenia dlžníka (čl.3 spisu) vyplýva, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX bola v poradí treťou zmluvou uzavretou medzi účastníkmi konania.

Zmluva č. XXXXXXXXXXXX bola uzavretá dňa 25.8.2010 a v rovnaký deň bola uzavretá zmluva č. XXXXXXXXXXXX.

Ako vyplýva z obsahu tejto zmluvy žalovanému bola poskytnutá čiastka vo výške 1 500,- eur avšak skutočne mu bola vyplatená suma 1 284,25 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur pričom sa zaviazal splatiť celkovú čiastku 3 375,54 eur, ročná úroková sadzba úveru bola dojednaná vo výške 70,01 %.

Podľa internetových zistení na webovom sídle Národnej banky Slovenska <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>, priemerné úroky zo spotrebiteľských úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v decembri 2011 bola úroková miera úverov s fixáciou od 1-5 rokov v rozpätí od 10,87 % - 15,5 % a ročná percentuálna miera nákladov 16,80 % (čl. 41-41a spisu).

Z karty klienta - platobnej histórie (čl. 31 spisu) vyplýva, že žalobca uhrádzal poskytnutý úver pravidelne, celkovo splatil sumu 2 430,73 eur.

Podľa dokladov predložených žalobcom uhradil celkom sumu 2 343,34 eur, podľa dokladov žalovaného, ktoré boli doručené žalobcovi na úvere uhradil sumu 2 330,73 eur, pričom žalobca súhlasil s ustálením tejto sumy ako sumy, ktorú uhradil na predmetnom úvere žalovanému.

Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu z 7.1.2015 vyplýva, že žalobcovi boli realizované v prospech žalovaného zrážky zo mzdy, pričom v období od 01/2012 do 02/2014 v prospech zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.12.2011 bola poukázaná čiastka 2009,25 eur, v prospech zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.12.2012 v období od 05/2013 do 02/2014 suma 803,70 eur, v prospech zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.6.2012 v období od 08/2013 do 02/2014 suma 616,40 eur a v prospech zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.6.2013 v období od 08/2013 do 02/2014 suma 369,84 eur.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne posúdenie:

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len Obč. zák.) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Obč. zák. ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je
2C/182/2014

- 5 -

neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Obč. zák. spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Obč. zák. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Obč. zák. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 451 ods. 1 Obč. zák. kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.
2C/182/2014

- 6 -

Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 Obč. zák. musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Systém ochrany zavedený Smernice Rady 4. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ktorá bola implementovaná do Slovenského právneho poriadku vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti (rozsudok Banco Espanol de Crédito).

Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (k 9.12.2011) ďalej len ZoSÚ tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

(2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
2C/182/2014

- 7 -

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Vzhľadom na uvedené súd právne uzatvára:

Predmetom konania je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1 046,48 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi skutočne poskytnutou sumou žalobcovi zo strany žalovaného t.j. 1 284,25 eur a sumou, ktorú žalobca zaplatil žalovanému t.j. 2 330,73 eur.

Je nepochybné, že účastníci konania uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalobca v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá pri uzavretí zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda ako spotrebiteľa, kým žalovaný pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru.

V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ZoSÚ), ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluvu musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedná poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu 2C/182/2014

- 8 -

terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy medzi účastníkmi konania boli údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročná úroková sadzba, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN a priemerná hodnota RPMN ku dňu podpísania zmluvy. Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

V zmluve o revolvingovom úvere chýba údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výška, počet a termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov - v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov a poplatkov bez špecifikácie koľko činí mesačná istina, úrok a iné poplatky (§ 9 ods. 2 písm. f/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Absenciu týchto údajov zákon č. 129/2010 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda žalobca bol povinný zaplatiť žalobcovi iba sumu, ktorú skutočne od žalovaného obdržal.

Ďalej súd uvádza, že pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov.

K tomu je potrebné uviesť, že zmluvné dojednania medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov .

Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené.

V revolvingovej zmluve bola stanovená ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 % ročne.

Úroky dohodnuté pri poskytovaní úveru predstavujú odmenu za užívanie požičanej sumy, právny poriadok výslovne neupravuje v akej výšky je možné pri úvere dohodnúť úroky. Z tejto skutočnosti nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy, pretože tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zák. S poukazom na toto ustanovenie je súd toho názoru, že určená úroková sadzba úveru vo výške 70,01 a úroková

2C/182/2014

- 9 -

sadzba revolvingu vo výške 76,21 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a vzhľadom na súdom zistené rozpätie priemerných úrokových mier v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (10,87 % - 15,5 % p.a.), žalovaným poskytnutá ročná úroková sadzba úveru 70,01 % a revolvingu 76,21 % je jednoznačný úžernický úmysel veriteľa a ako taká nemôže požívať súdnu ochranu a je nutné ju hodnotiť ako neprijateľnú, odporujúcu dobrým mravom, takéto prevýšenie v danom prípade až viac ako 5 násobne je netolerovateľné zvlášť v spotrebiteľských zmluvách.

Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Obč. zák. je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi.

Pri dojednávaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odplatu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mini „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernické úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Úrok 5 násobne vyšší podstatne prevyšuje obvyklú odplatu na finančných trhoch.

Judikatúra súdov nikde nespochybnila, že neprimerané úroky nie sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 MCdo 1/09 z 31.07.2009, NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.04.2012, KS Prešov sp. zn. 3 Co 67/2012 z 24.10.2012).

Podľa právneho názoru vysloveného KS Prešov sp. zn. 6Co/138/2012 z 07.05.2013 cena plnenia (vrátané úrokov) nie je vyňatá zo súdnej kontroly jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Obč. zák.) s odkazom na rozsudok súdneho dovar C 484/08-Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid proti Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios.

Účastníkmi konania dojednaná úroková sadzba 70,01 % ročne podľa názoru súdu neobstojí pri posudzovaní súladu jej výšky so zákonným znením ustanovenia § 53 ods. 6 Obč. zák. účinného od 01.06.2010, ale ani s poukazom na znenie ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovovala výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie úveru, a ktoré bolo zrušené k 11.6.2010.

Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že pri poskytnutej sume úveru 1 500 eur je celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť suma 3 375,54 eur (čo je cca 225 %) a pri 2C/182/2014

- 10 -

poskytnutom revolvingu 790,84 eur je celková čiastka ktorú musí dlžník zaplatiť suma 1 928,88 eur (čo je 243 %), takéto dojednané odmeny sú vyššie ako samotná istina. Takúto zmluvnú odmenu súd považuje za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi, pretože dojednaná odmena je vyššia ako samotná istina.

Súd považuje dojednanú zmluvnú odmenu ako zmluvnú podmienku za neprijateľnú aj z dôvodu jej neurčitosti. Odmena by mala korešpondovať nejakému predmetu plnenia. V zmluve o revolvingovom úvere ani v zmluvných dojednaniach nie je špecifikované z čoho, resp. začo predmetná zmluvná odmena má byť veriteľovi plnená. Dá sa len predpokladať, že táto odmena je za uzavretie zmluvy, teda asi za napísanie, resp. za posúdenie bonity záujemcom o úvere, ale možno ju aj vysvetľovať ako odmenu za poskytnutie úveru. V prípade, že by mal súd chápať, že dojednaná zmluvná odmena je odmenou za poskytnutie úveru, ide podľa názoru súdu o duplicitnú odmenu, nakoľko odmena za poskytnutie úveru je obsiahnutá, resp. zahrnutá v úrokovej sadzbe za poskytnutý úver.

Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka vyjadrujúca finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Podľa názoru súdu pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.

Okrem zjavne neprimeranej ceny úveru sprevádzali predmetný úverový vzťah neštandardné okolnosti. Predmetný úver, ktorý zoberal žalobca u žalovaného bol v poradí tretí. Po poskytnutí tohto úveru boli žalobcovi poskytnuté ďalšie tri úvery (dňa 27.12.2012 a dva dňa 17.6.2013). Z úverov od žalovaného je zrejmý takzvaný aspekt „úveru na úver“. Lavínu úverov malo spustiť ochorenie žalobcu (gemblérstvo). Podľa prehľadu úverov žalobcu u žalovaného, dojednávane úverov bolo v krátkom období (dva úvery dojednané v jeden deň 24.8.2010 následne 9.12.2009). Nešlo o úvery vo vysokých sumách, avšak za vysokú cenu. Ak sa drobné úvery za vysokú cenu poskytujú tomu istému spotrebiteľovi po sebe, niet z hľadiska možného negatívneho sociálneho dopadu na sociálnu sféru dlžníka dôvod rozlišovať medzi objemovo väčším úverom a viacerými drobnými úvermi.

Nový úver za vysokú cenu je síce vnímaný zo strany spotrebiteľa ako záchranný produkt, no v skutočnosti, ak je spotrebiteľ vo finančnej tiesni a berie úver, aj keď nemá na jeho splatenie a spolieha sa na prax veriteľa, že po čiastočnom zaplatení sa bude „vec riešiť novým úverom“, tak takýto postup veriteľa je bez dobrej starostlivosti a obojstranne ide o nezodpovedný postup. Kým zo strany spotrebiteľa ide o prirodzený postup v zmysle „potrebujem, dávajú a preto beriem“, tak zo strany dodávateľa ide o postup bez odbornej starostlivosti, ktorý civilistika zohľadňuje pri vyhodnocovaní vadnosti právneho úkonu.

Veriteľ musí počítať s vyvodením dôsledkov zo strany súdu súvisiacich s podcenením bonity dlžníka. Je neakceptovateľné, aby sa spotrebiteľom poskytovali úvery do takej miery, že na dlhé až viacročné obdobie sa spotrebiteľia nezodpovednou úverovou praxou veriteľov zaverujú až do nezvládnuteľných rozmerov. Opatrenia súdu sú v takýchto prípadoch plne kompatibilné s cieľmi smernice o spotrebiteľských úveroch (bod 26 preambuly).

2C/182/2014

- 11 -

Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu vyplýva, že v období od augusta 2013 do februára 2014 mu vykonával zrážky zo mzdy na 4 úvery u žalovaného.

Z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že tvrdenie žalobcu o finančnej tiesni považuje za právne nedôvodné, že finančná tieseň nie je právne relevantným dôvodom na vyvodenie neplatnosti zmluvného vzťahu. K tomu súd uvádza, že bez ohľadu na povahu tiesne, a teda aj využitie finančnej tiesne dlžníka v

spojení s neprimeranou hodnotou protiplnenia predstavuje podľa názoru súdu konanie v rozpore s dobrými mravmi a na finančnom trhu pri požiadavke odbornej starostlivosti je takáto úverová politika neakceptovateľná.

Keďže revolvingová zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 9.12.2011 neobsahuje povinné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, absencia ktorých spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) ako aj obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky potom má žalovaný právo len na vrátenie skutočnej sumy, ktorú vyplatil žalobcovi.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že žalovaný poskytol žalobcovi sumu 1 284,25 eur, pričom od žalobcu prijal plnenie v sume 2 330,73 eur, plnenie nad sumu 1 284,25 eur predstavuje v zmysle § 451 ods. 2 Obč. zák. plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je žalovaný v zmysle § 451 ods. 1 Obč. zák. povinný žalobcovi vydať.

Na základe uvedených skutočností súd vyhovel žalobe v časti vydanie bezdôvodného obohatenia, zaviazal žalovaného vrátiť žalobcovi rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru (1 284,25 eur) a sumou zaplattenou žalobcom (2 330,73 eur) t.j. sumy 1 046,48 eur do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Žalobca okrem vydania bezdôvodného obohatenia žiadal určiť, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.12.2011 uzavretý medzi účastníkmi konania je bezúročný a bez poplatkov.

Naliehavý právny záujem na tomto určení žalobca odôvodnil skutočnosťou, že je vylicený gemblér, v súčasnosti má uzatvorených 8 obdobných úverových zmlúv pričom štyri u žalovaného.

Určovací žaloba (§ 80 písm. c/ O.s.p.) má spravidla preventívny charakter - jej účelom je poskytnúť ochranu práva žalobcu predovšetkým skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva (určovací žaloba preto vo všeobecnosti nie je opodstatnená tam, kde už právny vzťah alebo právo boli porušené a kde je namiesto žaloba o splnenie povinnosti podľa § 80 písm. b/ O.s.p.). Určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu, alebo práva, alebo ak požadované určenie nemá povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo. V prípade určovacej žaloby je žalobca povinný najprv preukázať splnenie podmienky jej procesnej prípustnosti v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. a že vyriešenie procesnej prípustnosti žaloby podľa § 80 písm. c/ O.s.p. totiž prioritne pri správnom právnom postupe súdu predchádza postupu súdu pri hodnotení vecnej stránky prípad, teda pokiaľ sa splnenie procesnej prípustnosti

2C/182/2014

- 12-

v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. nepreukáže, súd nemôže žalobe vyhovieť, pritom nie je povinný zaoberať sa vecnou stránkou prípadu.

Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na ciele sledované určovacím návrhom a konečným zmyslom navrhovaného rozhodnutia. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektami a to, že žalovaným je popieraná existencia (neexistencia) práva či právneho pomeru žalobcu, a teda je tu stav, že právo, resp. právny vzťah medzi účastníkmi konania je sporný, jestvuje ohrozenie práva a právneho vzťahu, resp. vzťah neistoty právneho postavenia žalobcu, ktorý nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom.

Pri hodnotení naliehavého právneho záujmu v spotrebiteľských zmluvách treba vychádzať z princípov zvýšenej ochrany spotrebiteľa, danej nielen komunitárnou, ale aj vnútroštátnou právnou úpravou. K naplneniu tejto zvýšenej ochrany môže dôjsť iba vtedy, ak spotrebiteľovi bude umožnený reálny prístup na súd a to so zvýšenou ingerenciou súdu tak, ako tom nasvedčuje právna úprava ukladajúca súdom

zohľadniť niektoré skutočnosti z úradnej povinnosti. To znamená, že v zásade bude daný naliehavý právny záujem na určení každej skutočnosti, ktorá môže mať vplyv na zmluvný vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, čo zodpovedá požiadavke, aby z úradnej povinnosti rozhodnutie súdu bolo spôsobilé ovplyvniť právne postavenie žalobcu. Pri posudzovaní danosti naliehavého právneho záujmu je významné to, či výrok rozhodnutia o tom, či tu je právny vzťah alebo právo, bude mať za následok zmenu práv a povinností alebo postavenie žalobcu v hmotnoprávných vzťahov a to za stavu, že v danom čase nemôže uplatňovať svoje právo návrhom podľa § 80 písm. b/ O.s.p.

V súdnej veci žalobca odôvodnil existenciu naliehavého právneho záujmu skutočnosťou, že je vyliečený gemblér a okrem predmetnej úverovej zmluvy má uzavretých ešte 8 obdobných zmlúv.

Vzhľadom na vyššie uvedené právne závery možno mať dôvodné pochybnosti o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení, ktorého sa dožaduje. Otázku či predmetná úverová zmluva (číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.12.2011) je bezúročná a bez poplatkov súd vyriešil ako otázku predbežnú (prejudiciálnu) vo vzťahu k návrhu žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak si môže súd určovací otázku posúdiť prejudiciálne, nemôže toto otázku pojať do výroku svojho rozhodnutia. Žalobca žaloval priamo plnenie - vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 80 písm. b/ O.s.p.) potom už nemá naliehavý právny záujem na určovacej žalobe v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p.

Súd má za to, že žalobca na určení, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.12.2011 je bezúročný a bez poplatkov nemá naliehavý právny záujem, preto v tejto časti žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2C/182/2014

- 13 -

V prejednávanej veci žalobca mal úspech v časti vydania bezdôvodného obohatenia (1. uplatnený nárok), žalovaný v časti určenia, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov (2. Uplatnený nárok). Keďže každý z účastníkov konania mal úspech v jednom uplatnenom nároku súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva, alebo o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd rak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

S poukazom na tú skutočnosť, že žalobca bol v konaní oslobodená od zaplatenia poplatku a súd jeho žalobe v časti vydania bezdôvodného obohatenia vyhovel, súd zaviazal na úhradu súdneho poplatku vo výške 62,50 eur podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

2C/182/2014

- 14 -

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.